

[Ib Thyregod.]

synspunkter, vi har gjort gældende, stillet det ændringsforslag, som er stillet af venstre og de konservative og det radikale parti, og som jeg på mit partis vegne kan anbefale at stemme for.

Fanger: Fra konservativ side erkender vi, at det er logisk, når nu skattefradraget falder væk for personer, at det samme må gælde for aktieselskaber, og at man går over fra systemet med 44 pct.s beskatning og med halv fradrag til 36 pct. uden fradrag, da det giver det samme resultat under forudsætning af, at indkomsten er omtrent uændret. Men vi mener, at overgangen burde ske med manér, og derfor har vi sammen med venstre og det radikale parti stillet ændringsforslag nr. 2, hvorefter de selskaber, der ønsker det, allerede for det skatteår, vi er i, fik ret til at udregne skatten efter de nye regler. Det vil ikke koste staten ret meget, og det ville være en retfærdighed mod de få, der drejer sig om, og som af en eller anden grund i 1966 har haft en større indkomst end normalt.

Ændringsforslag nr. 1, som er stillet af venstre og os, går ud på at vise erhvervsvenlighed ved at forhøje bundfradraget fra 2½ til 5 pct. af aktiekapitalen. Det koster ganske vist penge, men på den måde, at beskatningen bliver mindre, og når man nu ved, at alle de penge, der forbliver i selskaberne, bliver brugt til fornuftige investeringer, så tror jeg, det ville komme hele samfundet til gode.

Jeg anbefaler de to ændringsforslag.

Ømann: Jeg er knap så begejstret for ændringsforslagene som de to foregående talere. Forslaget om forhøjelsen af indkomstfradraget fra 2½ til 5 pct. er jo praktisk taget det samme som et forslag om nedsættelse af skatteprocenten for aktieselskaber. Det er min opfattelse, at denne procent i forvejen er meget moderat; jeg synes ikke, jeg har set nogen steder i de dertil indrettede erhvervsorganer, at de har

opstillet betragtninger over, at indkomstbeskatningen her i landet skulle være uforholdsmæssig høj.

Med hensyn til det andet forslag, om en overgangsregel i anledning af skattefradragets bortfald, er denne regel højst ensidigt konstrueret. Den tager hensyn til det forhold, at man har haft en høj indtægt i 1966, men der anordnes ingen regulering, hvis man har haft en lav indtægt i 1966 på grund af stort skattefradrag i dette år, og dér vil jo fjernelsen af skattefradraget give en fordel for skatteyderen. Endvidere må man ved nøjere udregning erkende, at den rabat, man tilsigter på ca. 8 pct., er for høj, hvis man skal være helt nøjagtig. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod de to ændringsforslag.

Hilmar Baunsgaard: Det lovforslag, der her er til anden behandling, er jo en konsekvensændring som følge af beslutningen om at ophæve skattefradraget, og da lovforslaget fra regeringens side ikke er tænkt og heller ikke i sit indhold tager sigte på mere end det, finder det radikale venstre det rigtigt, at man afholder sig fra på grundlag af en overgangsbestemmelse at gå ind i en videre og mere generel ændring af aktieselskabsbeskatningsloven. Derfor må vi anbefale, at man stemmer imod det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag om en forhøjelse af procenten fra 2½ til 5.

Derimod er vi sammen med venstre og de konservative forslagsstillere til ændringsforslag nr. 2, der alene tager sigte på at skabe sådanne overgangsregler, at aktieselskabsbeskatningen stilles lige med personbeskatningen. Det synes vi ikke alene der er konsekvens i, det synes vi også der er rimelighed i, og derfor anbefaler vi, at man stemmer for dette forslag. Når man har accepteret princippet, at ingen, så vidt det er muligt at undgå det, gennem skattefradragets bortfald skal straffes skattemæssigt ved, at fradraget falder bort, så bør en logisk konsekvens og en rimelig konsekvens være, at det samme gælder i